

PRVI KORAKI

23. pesniška zbirka naših učencev

OSNOVNA ŠOLA
OLGE MEGLIČ
P T U J

2017

KAZALO

LJUBEZEN	5
MOJA MALA LAICKA	5
NOVA PRAVILA	6
MOJA NOVA PRAVILA	6
NOVA PRAVILA	6
DREVESA IN GOZDOVI	7
NOVA PRAVILA	8
NOVA PRAVILA	8
NOVA PRAVILA	8
LJUBEZEN	9
PESEM	10
NOVA PRAVILA	10
PSIČKA MIČKA	12
NAŠA MUCA	12
MOJA ČINČILA ROZINA	13
NOVA PRAVILA	13
LIDL	15
UČITELJICA	15
MOJA MUCA	15
SONČNO ALI DEŽEVNO	16
SESTRICA	16
KO PRIDE ZIMA	18
NARAVA	18
MIHEC IN ZIMA	19
SNEŽINKE	19
TRIJE DOBRI MOŽJE	19
BOŽIČ	21
ZIMA	21
SNEŽI	21
PRAZNIČNI ČAS	22
DARILA	22
BOŽIČEK	23
ZIMA BELA	23
PRAZNIKI	23
SNEG	24
BOŽIČEK	24
SNEŽAK	24
ZIMA	26

ČAROBNI SNEG	27
PRVA ŠOLSKA ZIMA	28
JESENSKA	30
LEPA JESEN	30
JESEN	31
DOL S ČAROVNICAMI	31
ŽIVLJENJE	32
PRIJATELJ MARKO	33
MLAD FANTIČ	33
SKRBI	34
ŠOLA	34
DOMOVINA	35
POMLAD	35
GOZDOVI	36
SLEPOTA	36
ČAS	37
MALA ŽABA	37
PRIJATELJSTVO	38
VESELJE	38
KURENT	40
NAGAJIVE STVARI	40
KAM SI ODŠLA?	41
SLADOLED	41
IZLET	42
RIBICA	42
VRTNICA	44
PREHLAD	44
SREČA	45
CILJI IN SANJE	46
LJUDJE Z NAPAKAMI	47
ZDRAVJE	48
PESEM	49
SVET	50
SLOVENIJA	51
PS3	51
TA PESEM	52
NAŠIH DEVET LET NA OLGICI	54

Sara Rosalia Gutschi, 9. a

Klara Milošič, 9. b

LJUBEZEN

Kaj je ta ljubezen?
Na žalost vam na to ne bom
odgovoril.

A mislim, da je bolezen.
In vendar ni tako grozno.

Ko se zaljubiš, zboliš,
postaneš neroden.
Misliš, da se ti bo utrgalo.
A le odrasteš
in ne ponoriš.

Ko greš na prvi zmenek, zardiš
in potuješ nekam v drugi svet,
nekam, na drug planet.

Prijatelji in šola,
to več ne obstaja,
saj ti si v središču raja!
A na koncu le spoznaš,
da glavo še imaš.

Matija Friedl, 7. b

MOJA MALA LAICKA

Moja mala Laicka je razigrana,
rada se igra
in skače sem ter tja.
Ko pa rečem: »Pridi sem«,
veselo priteče,
minglja z repkom ter laja hov, hov, hov.

Daša Vedlin, 4. b

NOVA PRAVILA

Zvečer se bom namesto spanja v kot skrila,
zjutraj si bom zobe s čokolado umila,
opoldan bom trikrat mamico razjezila,
popoldan pa atija razveselila.
Četudi razglasila sem nova pravila,
rada bi, da se mami ne bi jezila.

Zoja Travnikar Preac, 2. b

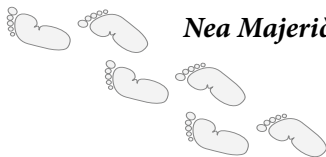
MOJA NOVA PRAVILA

Raje kot da zvečer bi zobe si umila,
bi s čokolado se mastila.
Namesto da zvečer grem v posteljo spat,
grem pred televizijo ležat.
V mojih pravilih domača naloga se ne bo pisala,
raje se bom z igračami igrala.
To so moja nova pravila.

Nea Majerič, 2. b

NOVA PRAVILA

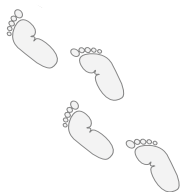

Zvečer grem tablico igrat,
namesto da grem spat.
Zjutraj jem čokolino,
ker to je zelo fino.

Opoldne bom pogačo,
mama pa kačo.
Čeprav sem razglasil nova pravila,
upam, da se mama ne bo opazila.

Gal Kiar Žmavc, 2. b

DREVEŠA IN GOZDOVI

Drevesa so povsod okrog nas,
ko je zima,
grejejo nas
in takrat je res prima čas.

Kar tri petine
naše domovine
pokrivajo gozdovi,
ob katerih zrastle so domovi.

Gozdovi so pomemben del narave,
prinašajo obilo zabave,
v njih lahko nabiramo plodove,
včasih pa so dobri tudi za sprehode.

Andrej Majnik, 8. a

Timotej Mlakar, 2. b

NOVA PRAVILA

Zvečer se bom igrala,
namesto da bi v postelji spala.
Zjutraj televizijo si prižgem,
da v šolo zamudim.
Opoldne kosilo izpustim,
da mamico razjezim.
To moja so pravila,
katera na steno bom zabila
in pod mizo se bom skrila.

Tiana Mlakar, 2. b

NOVA PRAVILA

Zvečer ne jem,
ko spat grem.
Ko budilka zazvoni,
pokonci skočimo vsi.
Ko grem na kosilo,
rokice iščejo milo.
Radi imamo stara pravila,
da učiteljica se ne bo jezila.

Zoja Pšajd, 2. b

NOVA PRAVILA

Zvečer pojem čokolado z marmelado.
Zjutraj še spim, ko mami v službo odhiti.
Opoldne bom v park odšla,
namesto da bom domačo nalogo pisala.
Četudi napisala sem nova pravila,
bodo še veljala stara pravila.

Nina Hodnik, 2. b

LJUBEZEN

Ljubezen je težka stvar,
včasih slepa, včasih vidna,
in lepa kakor lipa.

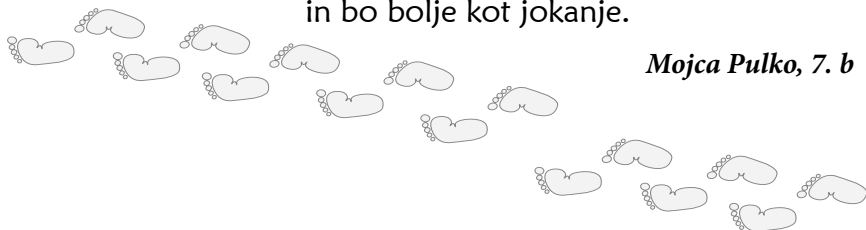
Ko čustva te preplavijo,
sploh ne veš, kako boleče bo,
saj vse na živce ti bo šlo.

Priznala nam je, da ima rada fanta,
a potem več nič ni bilo,
ona bi ga rada bolje spoznala,
ampak on ni bil za to.

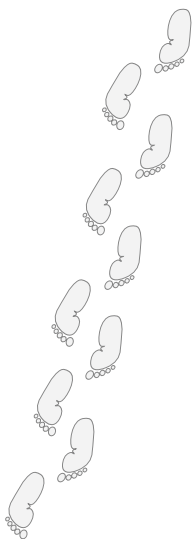
V solzah skoraj utonila,
a potem si glasbo je naredila,
da je pozabila,
zjutraj se je spet spomnila,
da ne sme odnehati,
da se bo v četrtek z njim dobila
in se bo naprej borila.

Vsi govorijo,
da najstniška ljubezen najlepša je,
a je s solzami oblita
in v temi skrita!
Reci si – gremo dalje
in bo boljše kot jokanje.

Mojca Pulko, 7. b

PESEM

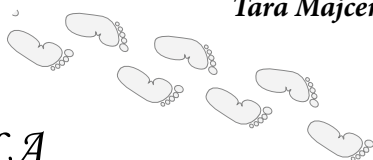
Videl sem jo,
dekle iz mojih sanj,
videl sem jo,
kako lepa je vsak dan.

Nisem si hotel priznati,
a težko mi je,
ker tebe vidim brez mene.

Svoj del sem že opravil,
povedal vse sem ti,
a vem, da ti ne čutiš isto,
zato mene to boli.

A noč in dan razmišljam,
da ti do mene ni,
zato hočem vedeti,
kaj pomenim ti.

Tara Majcenovič, 7. b

NOVA PRAVILA

Zvečer bi rad tablico igral in ne bi spal.
Zjutraj rad bi dolgo spal,
opoldne za kosilo pa igro igral.
Popoldne bom risanke gledal
in ne bral iz berila.
Pa sem razglasil nova pravila!
Rad bi, da mama bi se jezila.

Enej Pužun Krapež, 2. b

Lucija Dimovski Ivanuš, 7. a

PSIČKA MIČKA

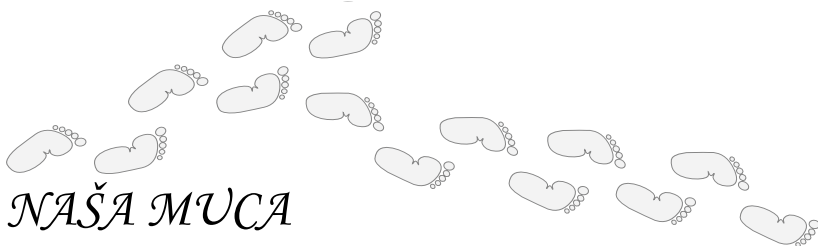
Imam psičko Mičko,
ki popoldne prileti
in me razveseli.

Se z žogo igra,
meni pa je ne da.

Na sneg prileti
in kar znori.

Jo rada imam,
pa nikomur je ne dam.

Darma Fenos, 4. a

NAŠA MUČA

Naša mala muca je majhna
kot ena štruca.

Kužka se boji,
naskrivaj se pa reži.
Klobase ima rada,
a vseč ji ni parada.

Našo mucu imam rad,
zdaj pa gremo spat!

Urh Šajtegel, 4. a

MOJA ČINCILA ROZINA

Za rojstni dan sem si želela,
da Rozino bi imela.
Vau, Rozina je prišla,
kako srečna sem bila.

In vedno ko pridem domov,
v kletki stoji na dveh tačkah,
črni kožušček ima,
vedno bi jo lahko božala.

Ko je sama doma,
je žalostna,
a ko vrnem se domov,
vsa srečna in vesela
se celo uro igra.

Čeprav je nagajiva,
jo rada imam
in nikomur je ne dam.

Zala Raušl, 4. a

NOVA PRAVILA

Zvečer ne spim,
ampak po sobi norim.
Zjutraj v postelji spim
in v šolo zamudim.
Opoldne sladkarije jem,
za kosilo nič ne pojem.
Četudi sem razglasila nova pravila,
vem, da mamica tega ne bo dovolila.

Iva Holc, 2. b

Alja Rozman in Ina Skaza, 9. b

LIDL

Lidl novost na Ptuju je,
pa na splošno velik je.

Drava gradi,
Ljubljana krasi
in župan otvori,
Lidl v bližini domov pravih stoji.

Matjaž Alič, 4. a

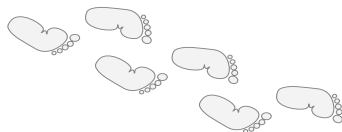
UČITELJICA

Moja učiteljica 3. razred uči,
zdravo živi in se veliko smeji.
Uči nas lepo brati in pisati,
kako neznani člen izračunati,
kako žogo metati in z njo kaj zadeti.
Moja učiteljica veliko zna,
zato veliko znanja da.

Živa Žnidarič, 3. a

MOJA MUČA

Moja muca Kepica
rada se igra,
skaklja ves dan sem ter tja.
Ko pa mame ni doma,
zabavo si pripraviva
in igra se ves dan.

Ko pa se utruji,
hitro se odpravi spat,
a zjutraj spet vesela je kot jaz.

Aleja Horvat, 4. a

SONČNO ALI DEŽEVNO

Na sobotni deževni dan
vedno sem zaspan.
Po oknu dežuje,
mačka na polici poležuje.

V ponedeljek sonce sije,
nam zlata nalije.
Hiše razsvetli,
z neba se nam spusti.

Čez nekaj časa zgine za oblake
in skrije vse svoje žarke.
Spet deževati je začelo.

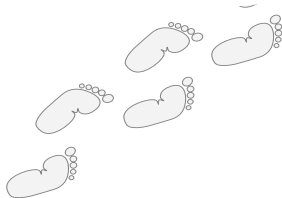

Emma Sartor, 4. a

SESTRICA

Moja sestra je porednica,
vsak dan me jezi in se smeji.
Ko odidem spat,
me z majhno ročico poboža
in na lička poljubček da.

Zjutraj se zbudi
in se mi nasmeji.
Ko odide v vrtec,
se ne jezi,
saj v vrtcu se igra in uči.
Ko pa pride domov,
me stisne in objame,
ker sestra je najboljša zame.

Nel Cartl, 4. b

Lea Julijane Ljubec, 5. b

Andraž Alič, 6. b

KO PRIDE ZIMA

Zima je prišla,
kam je šlo vse rumeno listje?

Kam pa kam je odšla jesen?

Pridi, pridi poletje,
pridi, pridi, da mi bo lahko toplo.

Čakam, čakam te poletje
čakam, čakam,
glej, da ne zamudiš.

Laura B. Čelan, 4. a

NARAVA

Narava je povsod okoli nas.
Narava je tu,
narava je tam.

Poglej!
Tam je drevo!
Na njem je drevesna hiška.
V njej pa otroci so,
ki se igrajo in lepo družijo.

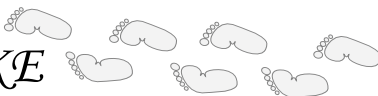
Tam pa deklica
za mamico in
očka nabira rožice,
ki so bele, vijolične in rdeče.

Zoja Filip, 4. a

MIHEC IN ZIMA

Mihec gre v šolo in komaj čaka zimo.
Zima je že tukaj, vendar snega pa ni.
Ko pa sneg padati prične,
Mihec skoči na sani in
po hribu zdrvi.
V snegu rokavičko izgubi,
zato premražen na čaj odhiti.

SNEŽINKE

Fabian Pšajd, 3. a

Snežinke padajo sem in tja,
levo, desno, naprej in nazaj!
Padajo na zemljo, trato, polje,
tudi tebi bodo padle na roke.

TRIJE DOBRI MOŽJE

Luna Žgalin, 2. a

Miklavž nas obdari z mandarinami
in otroci srečni smo vsi.
Piškoti na mizi zadišijo
in otroci se vsi razveselijo.

Zima je letni čas,
ko prihaja Dedek mraz.
Prinese nam igrače,
vsak otrok od veselja skače.

Jelenčki vlečejo sani,
rdeče noske imajo vsi.
Božiček hiti, hiti,
da vsa darila razdeli.

Zaja Postružnik, 3. b

Najia Fridl, 7. a

BOŽIČ

Na božič Božiček prinese darila,
otroka sta se v sobo skrila.
Zvečer si vsi nazdravimo
in se veselo zabavamo.

Otroci nestrpno čakajo,
da palčki darila prinesejo.
Božiček hiti,
da vse otroke obdari.

ZIMA

Snegec pada,
zebe me,
pečka zlata
greje me.
Na oknu ptiček
prosi me:
otrok,
nasuj drobtinice.

Oskar Hodnik, 3. b

SNEŽI

Sneži, sneži,
glej mami, sneži!
Bodi brez skrbi,
grem po sani.
Se bom po bregu spustila
in se s prijatelji veselila!
Še preden se stemni,
se bom vrnila ti.

Gal Hlupič, 1. b

Kiara Šeliga, 1. b

PRAZNIČNI ČAS

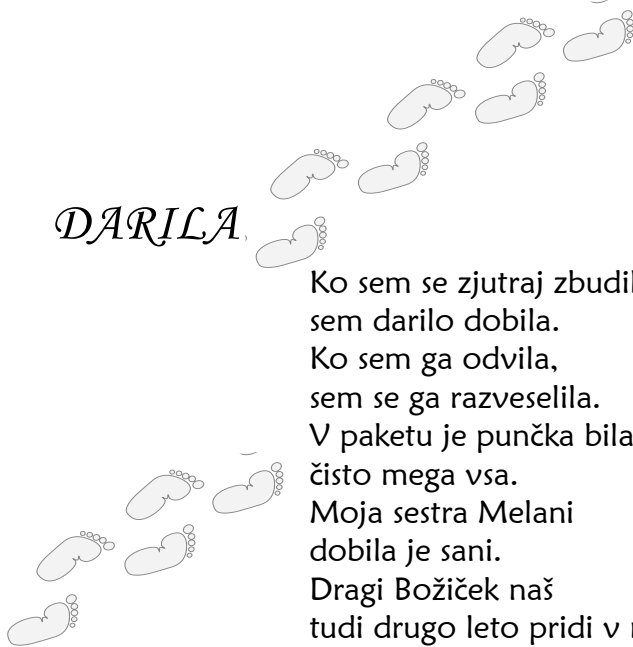
Zima je hladna in vsi smo ob peči,
piškoti dišijo, otroci hitijo,
vroč kakav otrokom diši,
da pogreli se bi.

Iz kuhinje sveži kruh diši,
veselo ga čakamo vsi.
Ljudi na cesti več ni,
vsi domov so odšli.

Odpravimo se spat,
zjutraj nas čaka novoletni čas.
Želimo si le zdravja, sreče ter topline
v krogu naše družine.

Špela Kokot, 3. b

DARILA

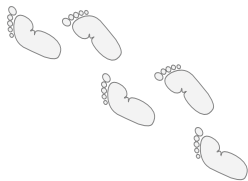

Ko sem se zjutraj zbudila,
sem darilo dobila.
Ko sem ga odvila,
sem se ga razveselila.
V paketu je punčka bila,
čisto mega vsa.
Moja sestra Melani
dobila je sani.
Dragi Božiček naš
tudi drugo leto pridi v našo vas!

Ela Milošič, 5. b

BOŽIČEK

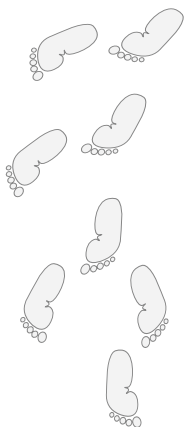
Božiček je prišel
in pismo je odnesel.
Potem je spet prišel,
darilo je nastavil.

Vse piškote je pojedel
in mleko kar popil.
Ne vem pa, kdaj mu je uspelo,
da darila je zavil.

Brin Žnidarič, 1. b

ZIMA BELA

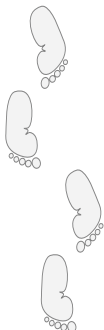
Snežinke na nebu plešejo,
na zemljo rahlo padajo.

Otroci se na hribu sankajo,
zraven pa se kepajo.

Babi kuha vroči čaj
za otroke, ko pridejo nazaj.

Nyree Zora Gurnick, 3. b

PRAZNIKI

Prazniki so zabavni,
vsem po svetu poznani.
Vsi se jih veselimo,
ker navadno kaj dobimo.
Med vsemi najboljši je rojstni dan,
posebej zate izbran.

Kaja Golob, 5. b

SNEG

Zapadel je sneg,
pobelil je celi breg.
Bila sem vesela,
od snežink cela bela.

S podstrešja sem privlekla sani,
da lahko po hribu drvim!

Eva Horvat, 5. b

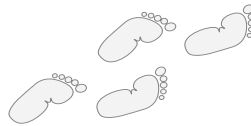

BOŽIČEK

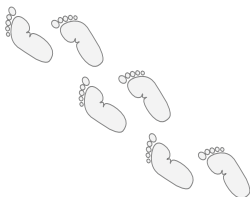
Ko Božiček skozi dimnik prihiti,
pridne otroke vse obdari.
Vsepovsod piškote in mleko dobi,
nato pa hitro odhiti.

Jelenček Rudolf s sanmi
ga odnese v zimske dni
in vsem lepe praznike zaželi.

Nik Tavčar in Nejc Rozman, 5. b

SNEŽAK

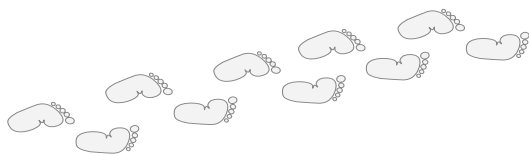
Snežak ne more biti vsak.
Na glavi lonec vedno nosi,
v roki metlo on drži.
Iz treh kep ga sestaviš,
pa že stoji
in dobro voljo vsem deli.

Maja Magdič, 2. a

Urška Pliberšek, 2. a

Zala Merc, 1. b

ZIMA

Zima je prišla,
že sneži z neba.
Povsod je sneg,
bel je ves naš breg.

Sankat, smučat vsi hitimo,
da zime ne zamudimo.
Ko po hribu se spustiš,
do dna hitro pridrviš.

Kepajo se otroci vsi,
sosede in prijatelji.
Ko pa zima bo odšla,
spet pomlad bo k nam prišla.

Nika Urek, 7. a

Nea Majerič in Lucas Brunček, 2. b

ČAROBNI SNEG

Sneg že pobelil je poti,
stezice polne so stopinj.
Zdaj vsi odhajajo sprostit si oči
na lepo zasnežene vrhove gora.
Obzorja bela pravi raj so za oči,
odpočiješ si jih le v mirnem svetu Alp.

Padajo snežinke,
otroci se igrajo,
sneg sivo cesto spremenil je v belo preprogo.
Hrib za hribom postaja bel,
mame otrokom pripravile so sanke
in toplega čaja poln lonec.
Zdaj mesto ni več sivo,
postalo je pravo zasneženo mesto.

Pogledam levo,
pogledam desno,
obrnem se nazaj in naprej,
vse je belo.
Sneg pobelil je poti,
zdaj za malčke raj začenja se,
zima je prišla in
s sabo prinesla kup snega.

Iris Kristofić, 8. a

PRVA ŠOLSKA ZIMA

Prve šolske smo korake
jeseni naredili in se
tega z novimi prijatelji
zelo razveselili.

Sošolci smo odlični,
radi se imamo,
učenje, petje, ples,
super šola je zares.

1, 2, 3 števila smo spoznali
in se prvim črkam
nasproti že podali.

Dela nam ne zmanjka,
radi se učimo,
a se tudi igre
zelo razveselimo.

Zdaj pa zima trka,
zelo je mrzlo,
zimske nas radosti
povezujejo še bolj tesno.

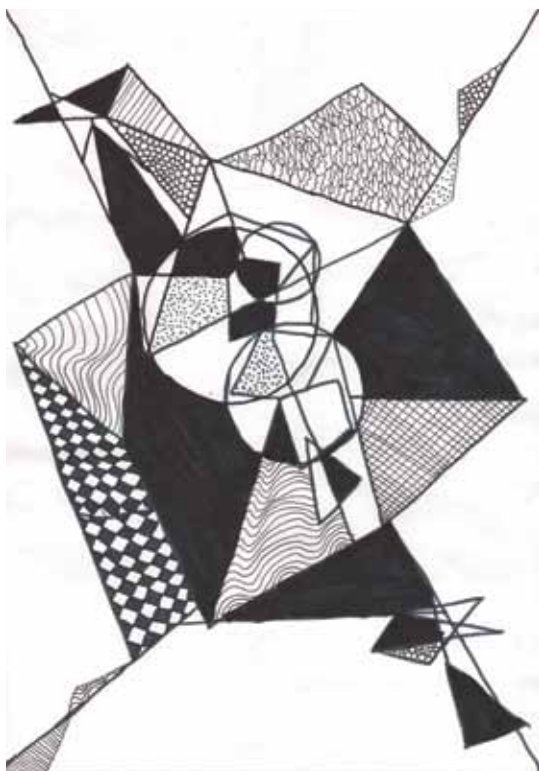
Hana Kmetec, 1. b

Leila Fridaur, 2. b

Tiana Mlakar, 2. b

Luka Hodnik, 7. b

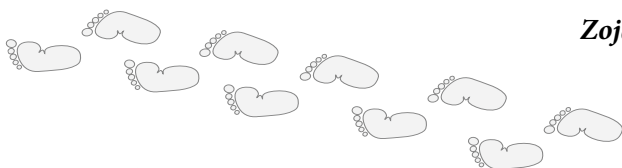
JESENSKA

Tretji letni čas je tukaj,
torej tukaj je jesen,
otroci zunaj se igramo in
s starši odpadno listje grabljamo.

Jesenske pridelke si pobiramo,
hruške, jabolka, buče in grozdje,
nato pa še martinovanje pride,
kjer mošt v vino preide.

Potem pa zima skoraj že napoči
in naša jesen že počiva,
v svoji koči topel čaj si naliva.

Zoja Zemljarič, 3. a

LEPA JESEN

Jeseni listje odpada z dreves,
živali si tudi pripravljajo
zalogo za zimski ples.

Jeseni ptički pojejo čiv, čiv,
jeseni ljudje se veselijo
snega in božiča.

Jeseni si ljudje pripravljamo
zaloge za zimo,
kostanje nabiramo,
da jih ob moštu zaužijemo.

Oskar Hodnik, 3. b

JESEN

Končno je prišla jesen,
ptički zapeli so čiv, čiv.

Jesen se baha,
listje se grablja.

Nekaj kostanjev nabrali smo vsi,
daj jih zdaj še ti.

Taj Sledič, 3. b

DOL S ČAROVNICAMI

Čarovnice se smeji
in nas do kosti splašijo.
Ko ponoči ura odbije,
se čarovništvo razvije.
Otroci postanejo miške
in se v šolo zapodijo,
mačke pa za njimi odhitijo.

V učilnici je strašen nered,
saj miške prišle so spet.
Veličastna čarovnica naredila je napoj,
da njena mačka požene se v boj.

Jana Dokl, 5. a

ŽIVLJENJE

V krogu vrta se naše življenje,
polno je vzponov, padcev ter želja,
želja, da se povzpne čim višje.

Ko vrata za pot se nam odprejo,
vztrajamo, na boljše se povzpne.
A ko vrata se zaprejo,
se v sebe zapremo in iščemo nove poti.

Nikoli ne smemo obupati
ali nehati vztrajati,
saj v življenju moramo uživati,
ne glede na vzpone in padce.

Vita Koren, 7. a

Kaja Rutar in Klara Milošič, 9. b

PRIJATELJ MARKO

Moj prijatelj je Marko,
rad ima košarko.
Z žogo se igra,
dobro plezat zna.

Čeprav je na vozičku,
živali rad ima,
s konjem se poveže
in hitro nanj zleze.

V šolo hodi rad,
saj voziček ni ovira,
znanje si nabira,
s prijatelji debatira.

*Alja Sedič, Špela Kokot, Zaja Postušnik,
Nyree Gurnick in Klara Gabrovec, 3. b*

MLAD FANTIČ

Sem mlad fantič,
ne manjka mi nič.
Sem iz Orešja doma,
sem zmeraj korajžen, vesel.
Kdor se pa jezno in kislo drži,
ta iz Orešja pač ni.

Alessandro Vajsbaher, 1. b

SKRBI

Sem mlado dekle,
ki ima skoraj vse!
Hvaležna sem za to,
saj je moje življenje lepó.

A, ko se ozrem naokrog,
vidim, da ni za vse takó.

Ljudje so v skrbeh,
saj v življenju so velikokrat na tleh.
Upajo na to,
da nekoč jim boljše bo šlo.

Če dobro pomislim, res ni treba, da je tako!
Zdaj združimo moči in skupaj premagajmo te skrbi!
Delimo radost, smeh in pričarajmo ljudem veselje v očeh.

Vem, uspelo nam bo,
saj skupaj močnejši smo!

Hana Holc, 6. a

ŠOLA

V šolo rada res hitim,
se veliko naučim.
Prva ura zazvoni,
zraven Ivana sedim.
Druga ura zazvoni,
učitelj v razred prihiti.
Tretja ura se konča,
zdaj pa matematika.
Nič naloge, nič učenja,
šola je moj raj življenja.

Alja Sedič, 3. b

DOMOVINA

London, Pariz, Rim, New York,
mesta velika so.
Vse je tam lepo,
a nekje je bolj svetlo.

V naši domovini,
v naši mali Sloveniji,
kjer gore, reke, hribi so,
ptice lepo pojó.

Naša mesta velika niso,
a to ne pomeni,
da lepa niso.
Ljubljana, Ptuj, Maribor, Celje,
tam domuje naše veselje.

Če daleč stran odpotuješ kdaj,
se vedno rad vrneš nazaj.
Srce naše je doma,
kjer naša je Slovenija.

Vita Koren, 7. a

POMLAD

Pomlad je tisti letni čas,
ko ptički pojejo na glas.
Zjutraj ko se zbudimo,
ptičje pesmi zaslišimo.

Sneg se počasi topi,
cvetje pa lepo cveti.
Snega več ne bo
in rožice se razcvetejo.

Patrik Desku, 3. a

GOZDOVI

Gozdovi zeleni, gozdovi mogočni,
kaj nosite v sebi, kaj skrivate v temi?
V vetru jesenskem glasno šumite,
v soncu pomladnem nežno brstite.

Postali ste dom tisočerim junakom,
ki življenja končali so pod tujim vojakom.
Kaj vse se skriva v naših gozdovih,
uči nas zgodovina in prejšnji rodovi.

Gozd je mnogih zatočišče,
vsak se v njem lahko poišče.
Pljuča z zrakom si napolni,
pogumno se preda usodi.

Gozdovi dajejo nam les,
z njim lahko zakurimo si kres.
V svetu po lesu pa je najbolj znan
naš Ribničan Urban.

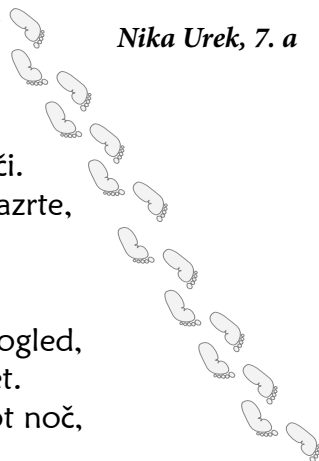
SLEPOTA

Mala deklica sedi,
modre njene so oči.
V daljavo so oči zazrte,
nič ne vidi,
čeprav so odprte.

Žalosten je njen pogled,
želela videti bi svet.
Ker njen je dan kot noč,
združimo moči
in pomagajmo ji vsi.

Nika Urek, 7. a

Gaja Urek, 2. a

ČAS

Čas požira vse stvari,
živali, vodo in rastline,
celo gore mogočne,
prav vse enkrat s časom mine.
Srce v prsih, ki tik taka,
življenje naše se izteka,
čeprav teče lepo kot reka,
usodna je lahko napaka.

Listje raste, rumeni
in pozimi spet odpade,
čeprav za sekundo zalebdi,
čas požira vse stvari.

Izmuzljiv je kot pesek,
ki med prsti ti polzi,
a le piš vetra zapiha
in izgine izpred oči.

Življenje, kratko je življenje,
leta za časom se pode,
a na koncu v spominu
pomembni so le trenutki.

Jana Sever, 9. a

MALA ŽABA

Mala žaba je skakljala
in prijat'le priklicala.
Skupaj skakali so vsi
in se v mlaki kopali.

Tisa Julija Golob, 2. a

PRIJATELJSTVO

Če si sam, je hudo,
rabiš družbo, da ti bo lepo.
Družba ti da veselje, energijo in toplino,
v družbi res se boš počutil »fino«.
Tako v tvojem srcu ne leži več praznina,
ampak veselje in toplina.

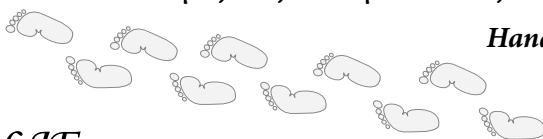
Prijateljstvo je dar, ki ga ne dobiš z jezo
in tako, da si car.

Ni pomemben zunanji izgled,
pomembno je, da si v notranjosti lep.

Prijatelj vedno stal ti bo ob strani,
tudi ti ga brani!

Ne oziraj se nazaj, glej naprej
in s prijateljem lepo se imej.

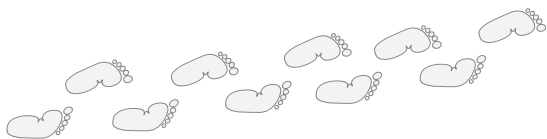
Hana Holc, 6. a

VESELJE

Ko takšen občutek imaš,
je kot, da se med oblaki igraš.
Tudi, ko zunaj zelo je mrzlo,
v srcu vedno ti je toplo.
Veselje ti da takšen občutek,
da ne veš kdaj si zaspan ali pa buden.
Takšen občutek recimo imaš,
kadar komu kaj lepega daš.
Zato dobro zapomni si,
kadar te občutek takšen doleti,
poskusi in ga še komu priskrbi.

Sara Desku, 6. b

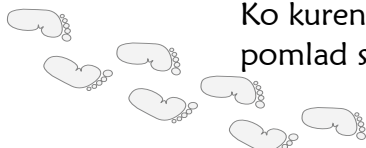

Nika Fridauer in Jana Sever, 9. a

KURENT

Glung, glung,
že kurent prihaja.
Sneg se topi
in zima odhaja.

Prišel bo v vas,
odgnal zimski čas.
Ko kurent zaspi,
pomlad se zbudi.

Nace Žalar, 1. b

NAGAJIVE STVARI

Bombončki so dobri kot makarončki,
saj letijo kot balončki.

Balončki modri so in beli,
vedno so tud' veseli,
rdeče žametno drhteči.

Nekoč bo šilček šilil krompirček,
da dobil bo oster špic za dober vic.

Takrat bo mucika Bucika,
ki je kapucika,
smrčala kot slon,
ker sanjala bo velik balon.

A violina stara je že,
prijetno zveni in najraje na svetu
z violončelom se zavrti.

Eva Hvalec, 2. a

KAM SI ODŠLA?

Ko zvečer pogledam v zvezdo noč,
sprušujem se, kam odšla je tvoja senca,
tvoje besede, tvoja moč? ...

Kje si? ...

Zgubljena v svojem svetu?

Čisto sama na svojem planetu?

S tujimi ljudmi okrog sebe stojiš tam,
gledaš, čakaš, iščeš pot nazaj k nam ...

Nihče na svetu ni brez skrbi,
vsak kdaj med problemi stoji,
zato vrni se, ne ustraši se vsake pasti,
saj v življenju jih mnogo še preži.

Vsakemu je lažje, če ob sebi prijatelja ima,
takega, ki ga nikoli ne izda,
ki tudi takrat ob strani ti stoji,
ko ti ne vidiš več poti.

Zato vrni se,
v življenju ogromno lepih je stvari,
ki uničijo vse temne misli in skrbi!

Asja Katarina Mogu, 8. b

SLADOLED

Ko vidim sladoled,
ostanem brez besed.

Sline se mi cedijo,
komaj čakajo,
da sladkor dobijo.

Mmm ... kako je odličen.

Pri sladoledu moraš biti sebičen.

Ela Milošič, 5. b

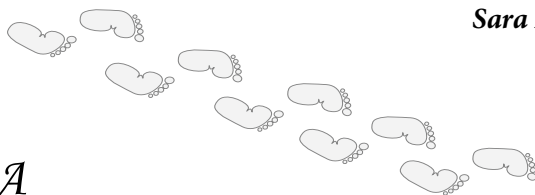
IZLET

Ko zjutraj odprla sem oči,
sem se začela oblačiti.
Vsi nestrpni smo bili,
ker na morje bomo šli.
Naenkrat očka reče nam,
novico povedati moram vam.

Vsi takoj se zresnimo
in ušesa našpičimo,
oči pa kar na kratko:
Iz našega izleta nič ne bo,
ker sonce pripeka premočno!
Vsi smo žalostni bili,
ker na morje ne bomo šli.

Pa jaz kar tak' se oglasim:
Kaj če bi odšli v hribe,
lahko bi tudi lovili ribe?
Vsi bili smo res veseli,
saj izlet smo le imeli.

Sara Desku, 6. b

RIBICA

Tam v mestu,
tam v bloku je ribica doma.
V akvariju sameva,
a ko fantek ji pomaha,
hitro ribica odplava.

Matjaž Habjanič, 2. a

VRINICA

Steblo visoko, ki raste v nebo,
trnji, ki ščitijo lepo telo,
rdeči cvet, ki pokriva vse to,
da vrtnica bi postala zlato.

Ne utrgaj je,
saj potem unči se.
Pazi nanjo, da ne oveni
in tako za vedno zaspi.

Vrtnica rdeča pa tudi ovene,
ko poletje odhiti.
Ko pomlad se spet zasmeji,
vrtnica pomežikne ti.

Zara Šoštarič, 7. a

PREHLAD

Rdeči nos dobimo,
ko se prehladimo.
Takrat smo bolni
in starša rečeta:
Raje doma ostani.

Ker vročina je nalezljiva
in je tudi nagajiva,
spijemo veliko čaja,
da nam preveč ne nagaja.

Patrik Desku, 3. a

SREČA

Sreče nimamo vsi,
a če pogosto se nam pripeti,
potem srečneži smo mi.

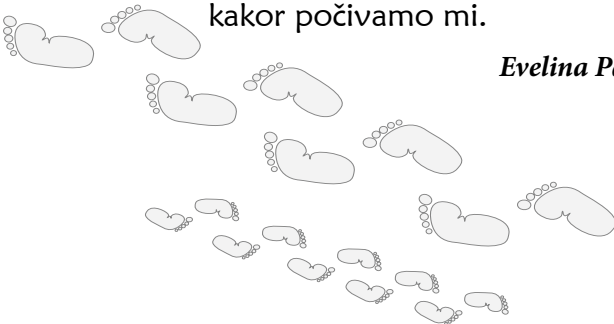
Dogajajo se nesreče,
nesreče polne nemira,
a če sreča skoči vmes,
nam hudega veliko ni.

Sreča se lahko vedno zgodi,
ko smo nesrečni, mislimo,
da nas je zapustila,
a upanje še vedno obstaja,
da se sreča vrne.

Ko ne vemo, kaj bi naredili,
ko nam slab dan se godi,
vemo, da sreča nikoli ne počiva
in srečni smo lahko vsi.

Sreča se mi je že velikokrat zgodila,
tudi, ko nesrečna sem bila in
objem sreče ne počiva,
kakor počivamo mi.

Evelina Palushaj, 7. b

CILJI IN SANJE

Vsak človek svoje sanje ima
in mislim,

da ti cilji nimajo meja.

Vsi sanjarimo,
se pretvarjamo,
si želimo,

ker s tem tako ali tako ničesar ne
izgubimo.

Ampak nekaj pa je,

česar ne delamo ...

v svoje sanje in cilje ne verjamemo.

Se samo pretvarjamo,

da mogoče tako lahko bi bilo,

nato pa izgovore vedno najdemo.

Nikoli vase ne zaupamo,

ne verjamemo,

da bi se kaj od sanj lahko uresničilo.

Pa saj razumeti ni težko,

sanjariti je res lahko,

ampak besede nič ne pomagajo,

v bistvu so samo zato,

da nam dvigujejo moralo.

Ampak lahko bi dosegli vse,

svoje cilje in sanje,

če potrudili bi se.

Zato dvignimo glavo,

poglejmo v nebo,

zarišimo si cilje

in jih dosežimo.

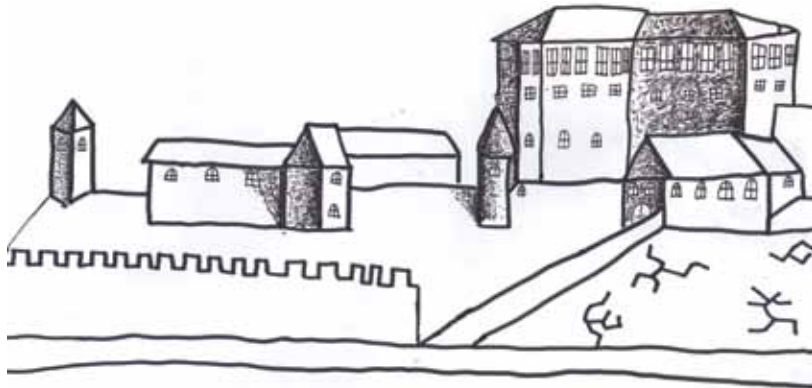
Monja Sabotin, 9. a

LJUDJE Z NAPAKAMI

Svet je drugačen, kot se zdi,
v njem je veliko spletk in laži.
Ljudje na začetku prijazni so,
a nihče ni tak, kot se zdi,
ampak, saj smo vendarle ljudje,
ljudje z veliko napakami.
Vsi so enaki, se nam zdi,
vsi zahrbtni z napakami,
a vendarle vsak človek drugačen je,
le pokazati dobroto mora iz sebe.

V življenju sem spoznala veliko ljudi,
ki zahrbtni in z veliko napakami so bili,
a na sebe misliti sem pozabila,
saj človek z napakami sem tudi jaz.
Ljudje se skušajo spremeniti,
a tudi slabi ljudje z veliko napakami
skrivajo v sebi vsaj kanček dobrote.

Evelina Palushaj, 7. b

Žiga Arnuš, 8. a

ZDRAVJE

Ta beseda prava je,
saj si ga želimo vsi,
od takrat, ko samo se prehladimo
in do takrat, ko resno zbolimo.

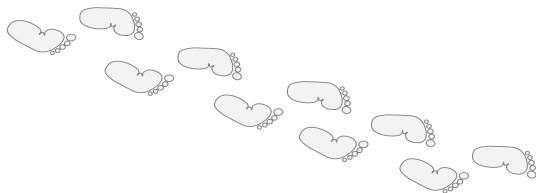
Brez zdravja na svetu
bi bil svet brez ljudi,
zato z njim se lepo ni igrati,
ker jutri lahko vsakogar kaj doleti.

Če pazimo nase
in jemo, kar nam
prehrambena piramida govori
ter z malo telovadbe
bomo zdravi vsi.

Če se komu kaj zgodi,
pomagati bi mu morali vsi,
saj toliko človek pretrpi,
ko zdravja na obisku ni.

Zato nase moramo paziti,
da nas kaj hudega ne doleti
ter da se zdravje ne zgubi.

Edison Palushaj, 7. a

PESEM

V pesmi ni pomembna le rima,
pesem polna čustev je.
Če počutimo se žalostno,
napišemo pesem malo bolj depresivno,
če srečna sem zelo,
opišem v pesmi,
kako je vse lepó.

In ko počutim polna se težav, vprašanj
in ostalih stvari,
napišem pesem, da se to razblini.
Lahko izrazim se drugače,
vse, kar rabiš, je le papir,
svinčnik in seveda mir.
Zaprem vase se in zdi se mi,
da naenkrat lebdim.
Padem v svet domišljije,
v svet norije.
Čas ustavi se,
zato na uro niti pogledam ne.
Sem sama s sabo,
ni težav, mask in laži,
samo odkritost me pokonci drži.
Ideje prihajajo vedno znova,
porodi se mi jih res veliko.
In vsa se zgodi čarovnija,
znotraj glave in srca,
kjer ljubezen in domišljija nimata meja.

Monja Sabotin, 9. a

SVET

Svet je le oblika,
ki iz vesolja vidi se kot pika.

Na svetu je preveč trpljenja,
na svetu je preveč napačnega mišljenja,
na svetu je premalo dobrih ljudi,
ki pomagali med sabo bi si.

Svet ima lepo naravo,
čudovita mesta
in napredno napravo.

Svet je Zemlja,
kamor spadamo vsi.

Svet je naš dom,
zato poskrbimo,
da ga ne izgubimo.

Klara Krasnič, 7. b

Zala Ravšl, 4. a

SLOVENIJA

Popotnik prišel je v Slovenijo
in videl jo je prav lepo.

Videl gore in planote,
videl reke in potoke,
videl je ta lepi svet,
bil je očaran in prevzet.

Šel čez gore in doline,
čez planote in kotline.
Poskusil je dobrote vse,
naše slovenske matere.

Ko odhajal je, obrne se,
da še zadnjič začuti
lepoto naše prelepe Slovenije.

Nina Janžekovič, 7. a

PS3

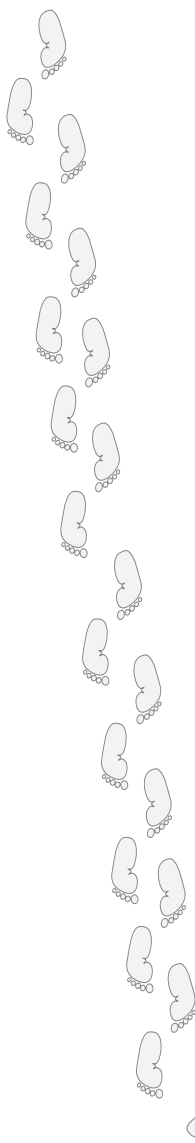
Ko zjutraj sem se zbudil,
sem darilo odvil.
In presenečen sem bil,
da sem »plejstejšen« dobil.

Fifo sem zagnal,
da sem z Messijem gol dal.
Ko Barcelonina zastava vihra,
pomeni, da je Real premagala.

»Elklasiko« tako se je končal,
ker Messi dva gola je dal.
Tako igra se je končala,
ker je mama na mizo kosilo dala.

Nejc Rozman in Nik Tavčar, 5. b

TA PESEM

Ta pesem je o morju,
o lepoti njegove globine.
Ta pesem je o pticah,
letečih čez pečine.
Ta pesem je o školjkah,
ki se z biseri bahajo.
Ta pesem je o vetru,
ob katerem zvončki zacingljajo.
Ta pesem je o listju,
pisani jeseni in o sladkem vonju rož,
ki cvetejo spomladi.
Ta pesem je o ljubezni,
močni in nedolžni,
ki v času praznikov
prinese nam toplino.
Ta pesem je o času,
ki prehitro mine,
ter o slanih solzah,
ki grejo med spomine.
Ta pesem je o nas.
Ta pesem je o našem življenju,
ki po poti vodi nas k sreči in veselju.

Maša Sarić, 9. b

Nina Janžekovič, 7. a

NAŠIH DEVET LET NA OLGICI

Pred devetimi leti vstopili smo skozi vrata,
ki niso bila kot druga vsaka,
bila posebna so,
saj novo obdobje se je začelo.
To obdobje bilo je razburljivo,
za nekatere na začetku tudi strašljivo,
za druge pa vznemirljivo.
Na začetku bol na „izi“ je bilo,
igranja je bilo res veliko,
tudi solz nekaj pretočilo,
vendar se je vedno vse uredilo.

Na začetku začeli spoznavati svoje sošolce smo,
s katerimi razumeli smo se različno.
In kaj kmalu so se začele razvijati vezi,
postali smo prijatelji.
In kot v pravem prijateljstvu,
je tukaj tudi kreganje bilo,
pa solze in napadi smeha,
zaradi katerih smo bili včasih poslani tudi ven iz razreda.

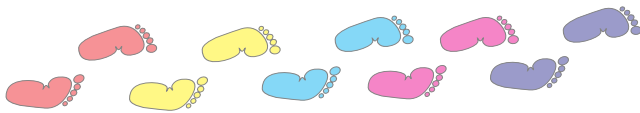
Prijatelji so odhajali,
novi sošolci prihajali,
postavili novi so se izzivi,
prav tako pa tudi cilji.
Zidov in ograj je bilo res veliko,
premagovali smo jih različno,
a vsem nam skupno je bilo,
da prijateljev in sošolcev bilo je veliko,
ki so bili tam za oporo.
Mislim, da kot razred povezani smo bili,
ločenih skupin zdaj videti ni.

Nismo postali le sošolci si,
kot prijatelji,
kot družina smo si.
In zdaj ko nastale so te vezi,
prišel čas je,
da še zadnjič v Olgici objamemo se.
Da še zadnjič pogledamo vse klopi,
kjer preživeli veliko smo dni.
Prišel je dan,
ko moramo vstran.
Čas je za naš odhod,
konec te naše je poti,
konec brezskrbnih osnovnošolskih dni.
Nove so odprte poti,
na njih različno bomo stopali,
ampak nikoli, res nikoli ne pretrgajmo vezi,
ki smo jih v teh prečudovitih letih ustvarili.

Monja Sabotin, 9. a

Staš Pevec, Emma Sartor, Zala Raušl, Darma Fenos, 4. a

Odgovorna urednica:

Pesmi zbrala in uredila:

Mentorica likovnih ustvarjalcev:

Grafično oblikovanje:

Založila in izdala:

Tiskanje:

Naklada:

Helena Ocvirk

mag. Renata Debeljak

Leonida Kralj in Nina Kolarič

Peter Majcen

Osnovna šola Olge Meglič Ptuj

Kečnerič Aleksander s. p.

160 izvodov

V Ptuju, februarja 2017

